

ΜΟΥΝΤΙΑΛ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

12^η Ιουλίου 2014

Από το 2008, τα ερευνητικά τμήματα των τραπεζών βλέπουν την φήμη τους να σέρνεται στον βούρκο της απαξίωσης, καθώς δεν υπήρξε πρόβλεψή τους που να μην έπεσε εξοργιστικά έξω. Όχι βέβαια μόνο εδώ στην Ελλάδα, όπου οικονομικοί σύμβουλοι όπως ο κ. Χαρδούβελης οδήγησαν (με τις άστοχες προβλέψεις τους) τις τράπεζες που τους πλήρωναν κατ' ευθείαν στα βράχια της πτώχευσης, αλλά και στην Εσπερία.

Πρόσφατα, έχοντας εισπράξει τρισεκατομμύρια από τους χειμαζόμενες πολίτες, οι τραπεζίτες ζήτησαν από τα ερευνητικά τους τμήματα να κάνουν κάποιες κινήσεις που να βελτιώσουν την εικόνα τους και να αποκαταστήσουν την χαμένη εμπιστοσύνη αγορών και πολιτών στην προβλεπτική ικανότητα των απανταχού τραπεζικών «αναλυτών». Έτσι, αποφάσισαν να προβούν σε προβλέψεις για... τους αγώνες του Μουντιάλ!

Πρώτη και καλύτερη, η Goldman Sachs η οποία απεφάνθη, εν τη σοφία των «οικονομολόγων-αναλυτών» της, ότι η πιθανότητα να σηκώσει το παγκόσμιο κύπελο η Βραζιλία ήταν 48,5% (προσέξτε το κόμμα πέντε!), κόντρα στις εταιρείες στοιχημάτων του Λονδίνου (τους γνωστούς μπούκις) που έδιναν στην Βραζιλία πιθανότητα 25%. Όσον αφορά τους ημιτελικούς, το στοχαστικό στατιστικό μοντέλο της Goldman Sachs προέβλεψε ότι, μετά την Βραζιλία, θα προκρίνονταν η Αργεντινή και η Γερμανία (πάλι καλά!) με τέταρτη την... Ισπανία.

Η ολλανδική ING τα πήγε ακόμα χειρότερα, προβλεπτικά. Χρησιμοποιώντας ως κύρια προβλεπτική μεταβλητή την συνολική εμπορική (δηλαδή μετεγγραφική) αξία των παικτών της κάθε ομάδας, προέβλεψε πως την κούπα θα σήκωνε η... Ισπανία – η οποία αντάμειψε το περίπλοκο μαθηματικό μοντέλο της ING αποτυγχάνοντας παταγωδώς (αυτά παθαίνουν όσοι μπερδεύουν τις ανταλλακτικές με τις πραγματικές αξίες). Από την άλλη, η γερμανική Danske Bank είχε μια επιτυχία χρησιμοποιώντας την «αρχή» ότι το μεγαλύτερο κατά κεφαλή ΑΕΠ μιας χώρας αυξάνει τις πιθανότητες νίκης στο γήπεδο. Έτσι προέβλεψε ορθά την πρόκριση των ΗΠΑ επί της Πορτογαλίας.

Πέραν των άλλων επιπτώσεων στην ψυχολογία εκατομμυρίων ποδοσφαιρόφιλων, η συντριβή της Βραζιλίας, το 1-7 από τη Γερμανία, έπιασε αδιάβαστους όλους τους τραπεζικούς «αναλυτές» και τα ερευνητικά τους τμήματα. Όταν ρωτήθηκε πως νιώθει για την προβλεπτική του αποτυχία, ο Andreas Rees, γερμανός που διοικεί το ερευνητικό τμήμα του ιταλικού (και βαθειά πτωχευμένου) τραπεζικού κολοσσού Unicredit, απάντησε ως εξής:

«Το 7-1 ήταν ένα κλασικό συμβάν έξι σίγμα που κανένα μοντέλο δεν μπορεί να προβλέψει. Και το χάρηκα τόσο πολύ!»

Μπορεί ο γερμανός κ. Rees να το χάρηκε (όπως και δικαιούται) αλλά αυτό που έχει σημασία ήταν η έκφραση που χρησιμοποίησε: «ένα κλασικό συμβάν έξι σίγμα που κανένα μοντέλο δεν μπορεί να προβλέψει». Γιατί δίνω τόση σημασία σε αυτή την φράση; Επειδή είναι πανομοιότυπη με εκείνη που χρησιμοποίησαν οι ίδιοι αυτοί «τραραπεζικοί αναλυτές» για να εξηγήσουν το ότι δεν προέβλεψαν την κατάρρευση του διεθνούς χρηματοπιστωτικού-τραραπεζικού συστήματος, των ίδιων τραπεζών, το 2008. Το ίδιο είπαν και τότε: Ότι επρόκειτο για ένα γεγονός «έξι σίγμα», δηλαδή απομακρυσμένο έξι φορές από τον μέσο όρο των προβλέψιμων αποκλίσεων.

Βέβαια, αν θυμάστε, αυτή η δικαιολογία δεν ευσταθούσε το 2008. Η κατάρρευση των χρηματαγορών μπορεί να ήταν ένα γεγονός «έξι σίγμα» για τους «τραραπεζικούς αναλυτές» αλλά για αρκετούς εξ ημών δεν ήταν καθόλου έτσι – για την ακρίβεια, ήταν άκρως προβλέψιμο, εφόσον δεν πληρωνόμασταν από τις τράπεζες για να κάνουμε τα στραβά μάτια.

Κάτι τέτοιο φαίνεται να ισχύει και στο Μουντιάλ, παρά το γεγονός ότι στην περίπτωση του Μουντιάλ δεν υπήρχε υστερόβουλο συμφέρον των «τραραπεζικών αναλυτών» (αλλά μόνο ασχετοσύνη). Μπορεί εκείνοι να λένε ότι η επικράτηση της Γερμανίας ήταν μη προβλέψιμη όμως τα δεδομένα τους διαψεύδουν. Ο Joe Crilly, που εργάζεται για την Λονδρέζικη εταιρεία στοιχημάτων William Hill, είχε αναφέρει, πριν τον αγώνα Γερμανία-Βραζιλία, ότι οι σοβαροί τζογαδόροι πόνταραν στην Γερμανία. Ένας μάλιστα πελάτης τους είχε ποντάρει εξαψήφιο ποσό δίνοντας τον αγώνα στην Γερμανία ως 5 προς 2.

Όπως λοιπόν και για το Κραχ του 2008, έτσι και για το Μουντιάλ, αποδείχθηκε περίτρανα ότι τα ερευνητικά τμήματα των μεγάλων τραπεζών είναι παντελώς, και αθεράπευτα, εκτός πραγματικότητας. Όπως στην περίπτωση του Κραχ, έτσι και στο Μουντιάλ, τα αποτελέσματα **ήταν** προβλέψιμα εφόσον οι «αναλυτές» δεν πληρώνονταν από τους τραπεζίτες. Κανονικά, θα έχαναν τις δουλειές τους, σε μια κοινωνία της αγοράς όπου, υποτίθεται, όλοι αξιολογούνται και ανταμείβονται ανάλογα με τις επιδόσεις τους. Εκτός βέβαια κι αν είναι, ή εργάζονται για, τραπεζίτες, οπότε όλη η υπόλοιπη κοινωνία τους συντηρεί με πόρους που μεγαλώνουν όσο μεγαλύτερες οι ζημιές τους. Με μία λέξη, Πτωχοτραπεζοκρατία. Ακόμα και στις προβλέψεις για το Μουντιάλ!